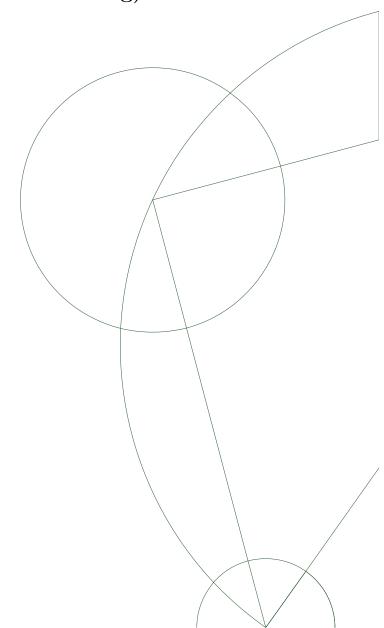

Diskret Matematik og Algoritmer Aflevering 6i (Genaflevering)

Adam Ingwersen, GQR701

Datalogisk Institut Københavns Universitet

November 8, 2016

Del 1

Vi betragter Fibonaccitallene og disses definition; $F_0 = 0, F_1 = 1$ og derefter:

$$F_n = F_{n-1} + F_{n-2} \quad \forall n \ge 2$$

(1)

Ved præsentation af induktionsbevis fremvises først og fremmest et basis-step, der efterviser, at $P(n_0)$ gælder. Herefter gøres en antagelse om P(n). Ud fra denne antagelse forsøges det at vise, at $P(n) \implies P(n+1)$ er en tautologi dette er sandt når implikationspilen er sand.

Basis-step

$$P(1): F_2 = F_1 + F_0 = 2 \le 2^1 = 2$$

Induktions-step

Vi gør os nu en antagelse om P(k):

$$P(k): F_k \leq 2^k$$

Nu skal det vises, at P(k+1) gælder givet definitionen af Fibonacci-sekvensen defineret i Del 1:

$$P(k+1): F_{k+1} = F_k + F_{k-1} \le 2^{k+1} = 2 \cdot 2^k = F_k + F_k$$

Givet den rekursive definition af F_n gælder det, at:

$$P(k+1): F_k + F_{k-1} \le F_k + F_k \quad \forall k \in \mathbb{Z}^+ \quad Q.E.D.$$

Altså, er P(k+1) sand. Efter princippet for matematisk induktion gælder det, at P(n) er sand for alle $n \geq 1$

(2)

Basis-step

$$P(6): F_6 = 8 \ge \frac{3}{2}^5 \approx 7,6$$

Base-case, P(6), er sand. Nu skal det vises, at nedenstående gælder.

$$F_n \ge (\frac{3}{2})^{n-1} \quad \forall n \in \{6, 7, 8, ...\}$$

Induktions-step

Det vises, at også P(7) sand:

$$P(7): F_7 = 13 \ge \frac{3}{2}^6 \approx 11,39$$

Givet, P(6) og P(7) sand, antages P(k-1) samt P(k) sand, således at:

$$F_{k+1} = F_k + F_{k-1}$$

$$\geq (\frac{3}{2})^{k-1} + (\frac{3}{2})^{k-2}$$

$$= (\frac{3}{2})^{k-2} \cdot (\frac{3}{2} + 1)$$

$$> (\frac{3}{2})^{k-2} \cdot (\frac{3}{2})^2$$

$$= (\frac{3}{2})^k$$

$$\implies F_{k+1} \geq (\frac{3}{2})^k \quad Q.E.D.$$
(1)

Hermed vist. Det bemærkes, at vores basis-step bryder sammen for n < 6 -hvorfor det gælder:

$$F_{n+1} \ge (\frac{3}{2})^n \quad \forall n \in \{6, 7, 8, ...\}$$

(3)

For at bestemme tids-kompleksiteten af Fibonacci-sekvensen, skal vi undersøge, hvor mange led der skal udregnes før et vilkårligt F_n er identificeret. Givet den rekursive definition af F_n , skal vi finde en funktion der tilfredsstiller:

$$F_1 = 1 \quad \land \quad F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$$

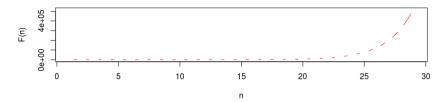
Vi ved, at F_n er $\Omega(\frac{3}{2}^{n-1})$, samt $O(2^n)$. Dette er F_n 's lower- hhv. upperbound. Mellem disse to funktioner findes en Θ -repræsentation af F_n . For at finde køretiden af log_2F_n , tages 2-tals logaritmen til de to udtryk, hvor ulighedstegn anvendes for at indikere, at log_2F_n ligger imellem:

$$\Omega(\log_2 \frac{3}{2}^{n-1}) \le \log_2 F_n \le O(\log_2 2^n)$$

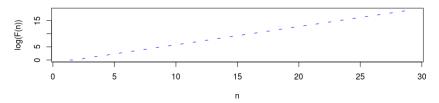
$$\implies k \cdot (n-1) \le \log_2 F_n \le n$$
(2)

Altså, ligger log_2F_n mellem to lineære funktioner af n, således at det asymptotisk gælder, at log_2F_n er $\Theta(n)$. Logaritmen til Fiboancci-sekvensen har konstant tids-kompleksitet, hvorved vi kan udlede, at tidskompleksiteten af Fibonacci-sekvensen må være non-lineær.

Fibonacci-sekvensen

log2 til Fibonacci-sekvensen

Del 2

(1)

Algoritmen MUL bestemmer hvorvidt to positive tal, $a, b \in \mathbb{Z}^+$, er ligeligt divisible. Variablen y tæller antallet af gange, a kan divideres med b - eller rettere, hvor mange gange b går op i a. Det formodes, at der med illustrative eksempler menes et par repræsentative eksempler af algoritmens virken:

$$\begin{split} MUL(10,5) &\implies x = 10, y = 0 \rightarrow x = 10 - 5 = 5, y = 1 \rightarrow x = 5 - 5 = 0, y = 2 \\ &\implies x = 0, y = 2, RETURN = TRUE \\ MUL(11,6) &\implies x = 11, y = 0 \rightarrow x = 11 - 6 = 5, y = 1 \rightarrow ENDLOOP : x \ngeq b \\ &\implies x = 5, y = 1, RETURN = FALSE \end{split}$$

(2)

Basis-step

$$x_0 = a$$

$$y_0 = 0$$

$$x_0 + b \cdot y_0 = a$$

$$\implies x_0 = a$$

$$(4)$$

P(0) er altså sand.

Induktions-step

Med udgangspunkt i P(0) antager vi, at P(k) er sand, sådan at:

$$P(k): \quad x_k + b \cdot y_k = a \iff x_k = a - b \cdot y_k$$

Det skal eftervises, at der efter n gennemløb af while-løkken gælder:

$$x_n + b \cdot y_n = a \tag{5}$$

For at vise det generelle tilfælde, betragtes udtrykket ved n+1'te gennemløb:

$$x_{n+1} + b \cdot y_{n+1} = a \tag{6}$$

Vi ved, at $y_{k+1} = y_k + 1$ pr. definition. Det ses, at der må gælde:

$$x_{n+1} = x_n - by_{n+1} = y_n + 1 (7)$$

Lighederne i (7) substitueres ind i (6), hvorved vi får:

$$x_{n+1}b \cdot y_{n+1} = x_n - b + b \cdot (y_n + 1)$$

$$x_{n+1}b \cdot y_{n+1} = x_n - b + b \cdot y_n + b$$

$$x_{n+1}b \cdot y_{n+1} = x_n + b \cdot y_n = a$$
(8)

Hermed er det vist, induktivt, at $x_n + b \cdot y_n = a$ i det generelle tilfælde.

(3)

Algoritmen terminerer med FALSE/TRUE. For at dette lader sig gøre, kræves det at $b \ge x \ge 0$ i pseudokoden. Det bemærkes, at vi kan repræsentere a som $a = n \cdot b + r$, hvor $b > r \ge 0$. I udtrykket er r en rest - vi kan således repræsentere algoritmens udfald (FALSE/TRUE) vhja. r, altså to tilfælde:

$$b \mid a \implies r = 0 \quad \lor \quad b \nmid a \tag{9}$$

Lad det q'te iteration af while-løkken være den terminerende (sidste) iteration. Vi bruger, at y vokser med 1 pr. iteration, og må ved den q'te iteration være q:

$$x_q b \cdot y_q = a$$

$$x_q + b \cdot y_q = q \cdot b + r$$

$$x_q = q \cdot b + r - b \cdot y_q$$

$$x_q = q \cdot b + r - b \cdot q$$

$$x_q = r$$

$$(10)$$

Altså må algoritmen terminere, og derved returnere et af de to mulige udfald, FALSE/TRUE.

Bilag